

מדוע שותקת ישראל?

במדינה

העם

מחלת חרשה?

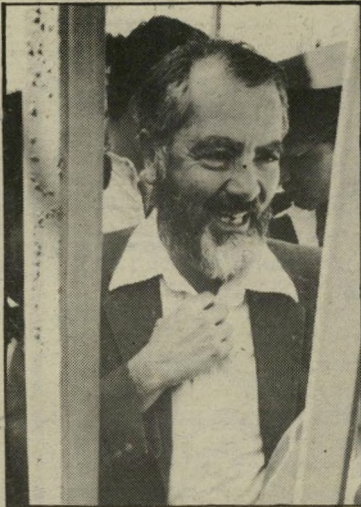
היחס החם לאנטיסטרות מוזכרת להוליד מחתרת חדשה. עכשיו היא פועלת

מחלת הטרור היהודית, היושבת עתה כאלום בית המישפט, אינה אלא קצה של קרחון. זה היה ברור מומן. אך השבוע הוכח הדבר בעליל.

אחרי רצח נהג'מונית יהודי ליד ירושלים (העולם הזה 24.4), נרצח השבוע נהג'מונית ערבי בקירבת מקום.

בעוד שקיימת איזודאות גמורה לגבי הרצח הראשון — רוב החוקרים מאמינים כי היה זה נסיון שוד נתעב, ללא מניע פוליטי — הרי אין כל ספק לגבי מניע הרצח השני: נקמה לאר מנית, בנוסח הקרקלוקסקלאן.

גם שיטת הפעולה לא הותירה ספק לגבי טיב המבצעים. הנהג הערבי נשכר בירושלים ונלקח למעלה-ארד מים. בדרך המתנה קבוצה של לובשי מדים ליד מחסום, ורצחה את הערבי.

מסית כהנא

רוח הקרקלוקסקלאן

המסקנה החר'שמעית: פועלת עתה מחתרת-טרור יהודית, שיש לה אמצעים, אירגון ואידיאולוגיה.

אזהרה פעילה וסבילה. השבוע היה קשה לדעת אם מחתרת זו היא חלק מאותה המחתרת שכמה מחבריה עומדים עתה למישפט, או שזוהי מחתרת חדשה.

ברור כי קרקעיה צמיחה הרעיונית והאנושית זהה: ציבור המתנחלים בש' טחים הכבושים והאידיאולוגיה של גוש-אמונים ומאיר כהנא. ברור גם כי הטיפול בחבריה-מח' תרת, העומדים עתה למישפט, מעורר את צמיחתן של מחתרות נוספות. פסקי-דין שכבר ניתנו הופכים פשעים חמורים — כגון נסיון-לרצח, תכנון הריסתם של מיקרופים וחבלה גופנית קשה — לעבירות קלות, בתנאי שבוצעו על-ידי יהודים נגר ערבים.

רצח הנהג עלול להיות רק סימן לבאות — שורה חדשה של מעשי טרור בידי מחתרת מאורגנת, הגנתית מאהדתה הפעילה של אוכלוסיה גדולה בהתנחלויות וב'שראל, ומן היחס הסובלני של מוסדות המדינה והחוק.

חוק

שביתת הנשיא

אין לזה תקדים. אך גם לפרשה שגרמה לכך אין תקדים: שר-המישפטם ב'זה את בית-המישפט העליון

החלטתו של נשיא בית-המישפט (המשך בעמוד 10)

העולם הזה 2487

היו מאז חברי הס'ם החמושי, נשאו את אותם סינקסייה-ש' רות כמו חיילי הס'ם החמושי וקיבלו אימונים במחנות הס'ם החמושי.

הס'ם החמושי שלח יח'י דות לדיכוי מרד ג'נו ורשה, ולסני כן נשלחו חייליו בתיג' בורת ל. איינזאץ-גרופין (קבו' צות המשימה), שביצעו את הרצח ההמוני של יהודי מיזרח אירופה, לפני הקמת תא'י הגאזים.

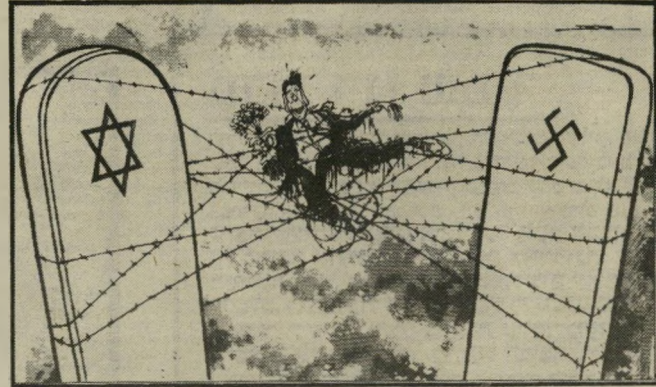
שמות היחידות והדרגות של

הסופר-השואן אלי ויזל, שהשמיע את הדברים, כאומץ-לב מוסרי רב, באונוי הנשיא עצמו בשעת טקס לכבודו.

לא יצלה גם הנסיון להסריד בין הס'ם הרגל והס'ם החמושי (ואפ'אס'אס'), כאילו מסרדה תהום בין שני גופים אלה.

הדבר ששוט אינו תואם את העובדות ההיסטוריות. הס'ם החמושי נולד בשנות ה'30, כיחידה חמושה בתוך הס'ם להבטחת שלומו של הפיחר, ואחר-כך כחיל כללי להבטחת שלומו של המישטר.

הוא היה חיקוי לגרודים הצבאיים של

רגן, בקאריקטורה אמריקאית לא ממשלה, לא כנסת

הס'ם החמושי היו זהים עם השמות והדרגות של שאר חלקי אירגון-הטרור, והם הרשומים על הקברים בבית הקברות של ביטבורג, כפי שמעידים התצלומים שפורסמו השבוע. דרגות אלה היו שונות מדרגות הצבא.

„לקחת ולתח מוות”

אומנם, הס'ם החמושי לא ריחם גם על אנשיו. סיסמתו היתה „לקחת מוות ולתח מוות” (כלומר: להיות נכונים למות ולהרוג). הוא נהג לתקוף בכל מחיר, מבלי להתחשב במיספר החללים בשורותיו.

היחס הר'ערכי של גרמנים רבים כלפי הס'ם החמושי, נובע מכך שבכל החויות היו אגרות הס'ם הקרבי יחידות-העילית של הצבא, ועלו ככושר הקרבי ובכונות-ההקרבה על כל שאר האגרות. הסיבה: רבים מן המפקדים באו מן ההיטלרי-יונגן וממסודות-החינוך של הס'ם, שבהם חונכו לקנאות נאצית חסרת-מעצורים. מכאן שגם השינאה ליהודים ולשאר „תת-אדם” היתה כדמם.

בגלל הריבוי של חיילים זרים בשורות הס'ם החמושי, היו בו גם גילויים של התמרדות נגד היחס הנוקשה של הכיבוש הגרמני לעמים אחרים (אך לא ליהודים, כמובן). כמה מן הגנרלים של הס'ם החמושי הגיעו כסופו של דבר להתמרדות בהיטלר על רקע צבאי, אך אין הדבר משנה במאומה את ההיסטוריה השחורה של אירגון-הטרור בעל המדים השחורים. (הס'ם החמושי לא לבש מדים שחורים, אלא את המדים האפורים הרגילים של הוורמאכט.)

הס'ם החמושי היה חלק בלי-תינסרד מאירגון שושע, האחד ראי לשעשים הנוראים ביותר של המאה ה'20, ובראשם שו' את היהודים. הנשיא רגן עומד לבבד את זיכרו בבית-הקברות של ביטבורג.

מדינת-ישראל — כמדינה שיש לה ממשלה ופרלמנט ודרכי-תגובה ממלכתיות — שותקת או מגמגמת.

אורי אבנרי

מעולם לא התגלה מצבה העלוב של ישראל כלפי ארצות-הברית בצורה כה בוטה כמו בפרשה זו.

גורוה עלובה

לא מכבר נדרשה ישראל להעמיד על ארמתה משרים של ממשלת ארצות-הברית, המיועדים לניהול לוחמה פוליטית נגד ברית המועצות. אחרי כמה גימגומים נבוכים, הודיעה הממשלה על הסכמתה.

אחר-כך, הומונה ישראל להצטרף למחקר של „מילחמת-הכוכבים” של הנשיא רגן. אף שהיה ברור לכל כי הומונה זו באה כדי לשתק את האופוז' ציה היהודית-ליברלית כאמריקה לפ' רוייקט זה, נחפו קורבניו ישראלי להודיע על הסכמתם.

ממשלת-ישראל הכחישה בתוקף את הטעות כאילו מעשים אלה מעידים על כך שישאל הפכה לגרורה אמריקאית, בתחסות חסרת-עצמאות כמו הונגריה ובלגריה כצד השני. הוסבר כי החלטות אלה אינן סותרות אינטרסים ישראלים. התלות הכל-כלית הגוברת של ישראל בכספי-הסיוע האמריקאיים לא תגרום, לדברי השרים, לכך שישאל תפעל נגד האינטרסים הלאומיים שלה.

אך פרשת ביטבורג שופכת אור חדש וחד על המצב האי-מיתני. בעניין יהודי מובהק, שהוא בכפשים של רוב-הדובים של אזרחי-ישראל, מתנהגת ישראל בעבר נרצע. אין הממ' שלה מועזה להרים את קולה, סן ירגז הארזין.

גרוע מזה: כליהתיקשורת הממ' לכתיים והפרטיים, שהציפו את המדי' בה אך זהעטה כסיפורים על השואה, התאפקו בצורה מורה מלהגיד לציבור

לפני שבועיים בלבד קיימה ישראל את יום השואה והגבורה. ועל אורחי-ישראל ירד מבול של מילים לזכר ששת המיליונים, שנשכחו על-ידי הנאצים, מבראשם רבי-הטבחנים של היחידה הזכורה לדיראון-עולם בראשי-התיבות של שמה: ס"ס.

עכשיו עומרת המדינה במיכתן שלא היה כרוגמתו.

קול אחד חסר!

על הפרק עומד ביקורו המתוכנן של נשיא ארצות-הברית, רונלד רגן, שב' קבורים גרמני בעיירה ב'י טבורג, שבו קבורים גם 47 חללי הס'ם. בעולם כולו התעוררה תנועת מחאה ספונטאנית. יהודי ארצות-הברית קמו כאיש אחד נגד החלטת הנשיא. אירגוני החיילים המשחררים הצטרפו למחאה. כליהתיקשורת הת-ייצבו כמעט פה-אחד נגד הנשיא. הכי-ריהוקונגרס מיהרו להצטרף לתנועה. הנשיא, והחוג הקרוב ביותר של יועציו, נותרו כמעט לזרם.

רק כליהת-העמולה הסובייטיים יצאו נגדה, כצפוי, אלא גם דעת-הקהל הנאורה בעולם המערבי. ראשי ברי-טניה וצרפת התייצבו בגלוי או כמעט-בגלוי נגד בעל-בריתם, הנשיא האמרי-קאי. טובי הנוער הגרמני התייצבו גם

ס'ם החמושי בחזית הרוסית קנאים ללא מעצורים

הם נגד המעשה, אף שהמיפלגות הגר' מניות נהגו כזהירות חשודה.

בכל המקהלה העולמית ה' זאת חסר קול אחד: קולה של ממשלת-ישראל.

שום קול ישראלי לא הצדיק, כמובן, את הנשיא האמריקאי, כמה שרים ועסקנים השמיעו מילמולים של הסתייגות. לשיא הערינות הגיע ארם שאינו ידוע רווקא בעדינותו. שרה-החוק יצחק שמיר הודיע כי רגן „קיבל עצה רעה”.

ממשלת-ישראל לא התכנסה כדי לקבל החלטה רישמית של גינוי, כפי שהיתה חייבת לע' שות. הכנסת ב'מה התכנסה לפני שב'סגרה מיוחד, כדי לתמוך ביהודי ארצות-הברית ולקבל החלטה-מחאה רישמית ומוח' צת. שום גוף ממלכתי לא אמר דבר ברור ומפורש.

שום קול ישראלי לא הצדיק, כמובן, את הנשיא האמריקאי, כמה שרים ועסקנים השמיעו מילמולים של הסתייגות. לשיא הערינות הגיע ארם שאינו ידוע רווקא בעדינותו. שרה-החוק יצחק שמיר הודיע כי רגן „קיבל עצה רעה”.

ממשלת-ישראל לא התכנסה כדי לקבל החלטה רישמית של גינוי, כפי שהיתה חייבת לע' שות. הכנסת ב'מה התכנסה לפני שב'סגרה מיוחד, כדי לתמוך ביהודי ארצות-הברית ולקבל החלטה-מחאה רישמית ומוח' צת. שום גוף ממלכתי לא אמר דבר ברור ומפורש.

שום קול ישראלי לא הצדיק, כמובן, את הנשיא האמריקאי, כמה שרים ועסקנים השמיעו מילמולים של הסתייגות. לשיא הערינות הגיע ארם שאינו ידוע רווקא בעדינותו. שרה-החוק יצחק שמיר הודיע כי רגן „קיבל עצה רעה”.

ממשלת-ישראל לא התכנסה כדי לקבל החלטה רישמית של גינוי, כפי שהיתה חייבת לע' שות. הכנסת ב'מה התכנסה לפני שב'סגרה מיוחד, כדי לתמוך ביהודי ארצות-הברית ולקבל החלטה-מחאה רישמית ומוח' צת. שום גוף ממלכתי לא אמר דבר ברור ומפורש.